

enig om at forstaa saaledes, at Lønningen for Officerstolens Chef skulde bestemmes efter samme Regel som for Officerer af Generalstaben, saa at altsaa Chefen for Officerstolen ikke skulde medregnes i Tallet ved Vaabenets øvrige Stabsofficerers Inddeling i Lønningsklasser, men holdes udenfor og rykke op i højere Lønningsklasse sammen med sin Eftermand i Vaabenet, jfr. Rigsdagstidenden for 1867—68 Tillæg B. Spalte 285—88. Denne Fortolkning er imidlertid bleven forkastet af Højesteret ved en Dom af 13de Juni 1892, som statuerer, at Chefen for Officerstolen skal regnes med i Tallet af sit Vaabens Stabsofficerer ved disses Inddeling i Lønningsklasser. Retsagen vedrørte Ingeniørkorpset, som den Gang foruden Chefen for Officerstolen havde 4 Stabsofficerer. Efter den Fortolkning, Krigsministeren og Folketingets Finansudvalg havde været enig om i 1867—68, skulde disse 4 Stabsofficerer overensstemmende med Lønningslovens §§ 13 og 36 fordeles i Lønningsklasser med 1 i ældste, 2 i mellemste og 1 i yngste Lønningsklasse for Oberster, og Chefen for Officerstolen skulde staa uden for Tallet og rykke op i højere Lønningsklasse sammen med sin Eftermand. Ved Højesteretsdommen fastsloges det imidlertid, at Chefen for Officerstolen skulde regnes med i Tallet af Korpsets Stabsofficerer og disses Inddeling i Lønningsklasser altsaa saaledes, at der kom 2 i ældste, 2 i mellemste og 1 i yngste Lønningsklasse. Man maatte selvfølgelig bøje sig for Dommen med Hensyn til Forstaaelsen af den gældende Ret. Men Sagens Natur tilfuger dog aabenbart, at den tilfældige Omstændighed, at Chefen for Officerstolen tages af et vist Vaaben, bør være uden Indflydelse paa Lønningsforholdene for de øvrige for dette Vaaben normerede Stabsofficerer, og ligeledes synes Chefen for Officerstolen kun at have Krav paa med Hensyn til Lønning at blive stillet paa samme Maade, som om han indtog sin Plads i det for hans Vaaben eller Korps normerede Antal Stabsofficerer.

Ved det af Folketinget vedtagne Forslag er der gjort den Forandring i Hærlovens § 124, at de Underofficerer, der ere til stadig Tjeneste ved Undervisningsanstalterne, kunne forblive i denne Stilling efter opnaaet Jorffremmelse. Udvalget anser dette for rigtigt, navnlig under Hensyn til, at man ved saadanne specielle Skoler som Skoleskolen eller Gymnastikskolen ikke bør være nødsaget til paa Grund af Jorffremmelse at berøve Skolerne de Underofficerer, der have opnaaet en fortrinlig Dygtighed i de specielle Discipliner, hvori disse Skoler undervise, og som man netop derfor har fortrinlig Brug for ved Skolerne.

I Henshold til det anførte foreslaar Udvalget at give Lovforslaget følgende Affattelse:

„Forslag til Lov

om

Forandring i § 124 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867 og i § 14 i Lov om Lønninger m. v. ved Hæren af 25de Juli 1867.

§ 1.

Chefen for Officerstolen kan efter Jorffremmelse kun forblive i denne Stilling, naar Jorffremmelsen er stet fra Oberstløjtnant til Oberst. Han kan da forblive i Stillingen, indtil der første Gang, efter at han har været i den i 10 Aar, finder en Afgang Sted i Stabsofficerklassen i det Vaaben eller Korps, hvortil han henhører.

Underofficerer, der ansættes til stadig Tjeneste ved Undervisningsanstalterne, kunne uden Tidsbegrænsning forblive i denne Stilling efter opnaaet Jorffremmelse.

§ 2.

Lønningen for Chefen for Officerstolen bestemmes paa samme Maade som for Officerer af Generalstaben, saaledes at han rykker